

گفت و گو با چند مخاطب قدیمی و پرنرزی روز نامه خراسان

ما باشما زنده ایم!

امروز هفتاد ساله شدیم و به اندازه هفتاد سال تجربه پیدا کردیم. در این هفتاد سال با همراهی شما مخاطبان گرامی نه تنها پیر و فرسوده نشدیم بلکه هنوز جوان هستیم و تلاش می کنیم صبح به صبح حرف جالبی برای گفتن داشته باشیم. اتفاقا حالا که هفتاد ساله شدیم تلاش می کنیم بیشتر از همیشه شور و شوق جوانی داشته باشیم و با تجربه هفتاد ساله مان به اندازه یک دوست جوان سر حال و پرنرزی باشیم. اما تولد هفتاد سالگی روز نامه را بهانه ای کردیم که به سراغ شما مخاطبان همیشه همراه بیاوریم.

آقا معلم روز نامه دان!

است که این روز ها فضای مجازی وجود دارد و ما می توانیم جدیدترین اخبار را از آن پیدا کنیم اما فایده روز نامه این است که همیشه جلویمان قرار دارد و هر موقع حوصله داشته باشیم می توانیم اطلاعات را از یک منبع مطمئن پیدا کنیم. این روز نامه ها علاوه بر این که وظیفه اطلاع رسانی را بر عهده دارند برای مردم گره گشایی می کنند. وقتی روز نامه ها گزارش ها را پیگیری می کنند مسئولان مجبور می شوند که مشکلات مردم را حل کنند.

همگی روز نامه را بشنوی!

اباذریان نه تنها به خواندن روز نامه علاقه مند است بلکه اطرافیان را به روش خاصی باروز نامه آشنای می کند. او می گوید: «بارها پیش آمده که به اطرافیانم توصیه کرده ام روز نامه بخوانند. اما بعضی وقت ها آن ها می گویند ما نمی رسیم که روز نامه بخوانیم یا وقتش را نداریم! اما من دست از تلاش بر نمی دارم و مطالب جالبی که در روز نامه می خوانم را برای آن ها تعریف می کنم. البته با افزایش سن برای خواندن روز نامه مشکلی پیدا کرده ام و به سختی می توانم روز نامه را بخوانم. فکر می کنم برای ما که سن مان بالا رفته باید راهی پیدا شوند که بتوانیم به راحتی روز نامه بخوانیم.» او معتقد است: «روز نامه های این روز ها باید به زندگی مردم نزدیک شوند و تا می توانند قواعد زندگی درست و اصولی را به جوانان یاد بدهند. این که آدم ها چه کار کنند که کیفیت زندگی شان افزایش پیدا کند باعث می شود که آدم های بیشتری به خواندن روز نامه علاقه مند شوند.»

از روزگار خراسان ۵۰ تومانی

سید ابوالفضل خجسته می گوید: هفتاد و یک ساله ام. از روزی که مشترک دایم روز نامه خراسان هستم حدود چهل و پنج سال می گذرد. صفحه ۱۴ یعنی صفحه اقتصاد برای من حکم مهم ترین اخبار را دارد. بحث ها، کارشناسی

ها و تجزیه و تحلیل های این صفحه به واقعیت نزدیک است. پیش بینی های اقتصادی این صفحه برای من جذاب است چون بعد از پیگیری ها متوجه می شوم که حدود ۹۰ درصد آن ها به واقعیت تبدیل می شود یا بخشی از آن. ما باروز نامه خراسان خاطره های زیادی داریم. خاطره های سال های دور. به زمانی که حضوری به قسمت آبونمان روز نامه می آمدم و عضویت روز نامه را می گرفتم. فکر می کنید به چه قیمتی؟ به سالی پنجاه تومان. پنجاه تا تک تومانی. هدیه اش هم دو آگهی رایگان بود. یعنی روز نامه را هر روز به محل انتخابی مان می آوردند. دو انتخاب رایگان برای چاپ هم داشتیم، تبریک یا تسلیت. می توانست هر دو آن باشد و البته بایک کیفیت. یعنی کیفیت آگهی ها به قیمت آن نبود. ما مشترک روز های پنجاه تومان در سال روز نامه خراسان بوده ایم تا همین امروز. راستش روز نامه دلخواهمان هم بوده است، در شهر خودمان، در استان خودمان، روز نامه صبح ایران. ما هنوز روز نامه خراسان را دوست داریم، همین حالا هم با خواندن این قدیمی ترین روز نامه، با تحلیل هایش پشتیبانش خواهیم بود و آن را خواهیم خواند.

«محمدرضا صدقیان» هم یکی دیگر از مخاطبان همیشه همراه روز نامه خراسان است. صدقیان چهل و سه ساله و معلم مقطع متوسطه اول است و طبق آمار روابط عمومی، یکی از مخاطبانی است که بیشترین تعداد پیامک را به روز نامه خراسان ارسال کرده است. او در گفت و گو با ما می گوید: «در خانواده ما روز نامه جایگاه ویژه ای دارد. یعنی تنها من نیستم که روز نامه می خوانم. در خانواده ما همگی اهل روز نامه هستیم. چون پیگیری اخبار بر ایمان اهمیت دارد. خانواده ما به جز روز نامه خراسان، روز نامه های شهر را و قدس را می خوانند. جالب است که ما بعد از این که این همه اخبار را پیگیری می کنیم هر وقت به هم می رسیم، تازه به هم می گوئیم که دیگر چه خبر؟!»

چرا خراسان؟

از محمدرضا صدقیان می پرسیم از میان این همه روز نامه چرا خراسان را انتخاب کرده اید؟ او می گوید: «روز نامه باید انتقادپذیر باشد و فقط طرف یک جناح سیاسی را نگیرد. در میان روز نامه ها، خراسان بیشتر از روز نامه های دیگر این موضوع را مراعات می کند. روز نامه خراسان اصالت زیادی دارد. بنابر این تجربه بیشتری در کارش دارد و همین تجربه چند ساله باعث شده تا خراسان یکی از روز نامه های موفق کشوری باشد. شاید برایتان جالب باشد که من با این که مخاطب خاص روز نامه هستم اما اشتراک روز نامه ندارم. عادت کرده ام هر روز صبح که به مدرسه می روم جلوی دکه مطبوعات بایستم و روز نامه خراسان را تهیه کنم و در مدرسه بخوانم.»

کلاس روز نامه خوانی!

صدقیان که آخرین سال های کاری اش را سپری می کند علاوه بر این که خودش یک روز نامه خوان حرفه ای است تلاش می کند که دیگران را هم به خواندن روز نامه تشویق کند. او می گوید: «متأسفانه نسل جوان ما طعم روز نامه خواندن را نچشیده است. اما من برای این که فرهنگ روز نامه خواندن را ترویج دهم مطالب جذاب روز نامه ها مخصوصا خراسان را به دانش آموزان می دهم و به آن ها پیشنهاد می کنم که این مطالب را بخوانند. بچه ها هم از آن جایی که خراسان مطالب جذاب تری دارد بیشتر از همه آن را می خوانند. روز نامه ها نوشتاری هستند و این نوشتاری بودن باعث می شود آدم ها اهل علم بار بیایند. یعنی به دنبال اطلاع رسانی و پیدا کردن اطلاعات جدید بروند.»

یک خانه دار روز نامه خوان

«نسرین اباذریان» پنجاه و هفت ساله است و از سی سال پیش روز نامه خراسان را می خواند. از همان روز هایی که پدرش خراسان خوان بوده و او هم به خواندن روز نامه عادت کرده است. طبق آمار روابط عمومی، اباذریان هم از کسانی بوده

که بیشترین پیامک ارسال را به روز نامه داشته است. او به ما می گوید: «فکر می کنم روز نامه خواندن را از پدرم به ارث برده ام. اگر یک روز، روز نامه نخوانم فکر می کنم از دنیا عقب هستم. درست

مجنون روز نامه خراسان!

«مسعود مجنون پور» یکی از مخاطبین پرو پا قرص روز نامه خراسان است. اصلا روزی نیست که پیامکی از طرف «مجنون پور» بر ایمان ارسال نشود و بچه های روز نامه دیگر به پیامک های بدون موضوع و درد دل های او عادت کرده اند. مجنون پور این روز ها چهل و دو سالگی اش را سپری می کند و صاحب یک کافی شاپ خیلی خاص است. او در گفت و گویی کوتاه به خبرنگار ما می گوید: «تا حدود پنج سال پیش جایی کار می کردم که مشترک روز نامه خراسان بود و من هم آن را می خواندم. چند وقتی که روز نامه را خواندم متوجه شدم در صفحه همشهری سلام ستونی وجود دارد که مخاطبان می توانند مطالبشان را برای روز نامه بفرستند. من هم مطلبی برای روز نامه فرستادم و اتفاقا چند روز بعد اولین مطلبم در روز نامه چاپ شده بود. با چاپ مطلب احساس کردم این طوری می توانم احساسم را با دیگران به اشتراک بگذارم و از همان موقع به خواندن روز نامه عادت کردم. راستش را بخواهید من آدم تنهایی هستم و اصلا زندگی من از چهار ضلع یک مربع تشکیل می شود. چهار ضلعی که عبارت است از «مسعود مجنون پور»، «سیگار»، «تلفن همراه» و «روز نامه خراسان!»

مخاطبی که روز نامه را می جود!

از «مسعود مجنون پور» می پرسیم معمولا چه صفحاتی را می خواند؟ او می گوید: «هر روز صبحم را با صفحه حوادث شروع می کنم و بعد هم سراغ صفحه ای می روم که بیشتر از همه دوستش دارم؛ یعنی صفحه «همشهری سلام». راستش را بخواهید آن قدر «همشهری سلام» را دوست دارم که نمی توانم هر روز صبر کنم تا روز بعد برسد و بتوانم این صفحه را بخوانم. هر شب که نسخه الکترونیکی روز نامه خراسان منتشر می شود آن را مطالعه می کنم و روز بعد دوباره نسخه کاغذی همشهری سلام را می خوانم! «مجنون پور» ادامه می دهد: «علاوه بر این که خودم روز نامه را می خوانم آن را به کافی شاپ می آورم و جلوی دیگران می گذارم تا روز نامه بخوانند. تا انتهای شب هم که در کافی شاپ هستم هر کدام از مشتریان یکی از صفحات روز نامه را با خود می برد و در آخر هم چیزی از روز نامه روی میز نمی ماند!»

عشق به روز نامه بدون قید و شرط

از مجنون پور می پرسیم میان روز نامه خراسان و روز نامه های دیگر چه تفاوتی وجود دارد؟ او می گوید: «من از همان اول فقط روز نامه خراسان خواندم و هیچ روز نامه دیگری را تجربه نکردم. شاید خنده دار باشد اما خودم هم دلیل آن را نمی دانم. البته برای آن توجیه دارم. اگر از من بپرسید طرفدار استقلال هستی یا پرسپولیس؟ به شما می گویم که قمرم را عشق است! اما هیچ وقت از فوتبال سر در نمی آورم و دلیل پرسپولیسی بودنم را نمی دانم! روز نامه خراسان هم همین طور است. نمی دانم دلیلش چیست اما عاشقش هستم!» همراه همیشگی روز نامه خراسان در انتها می گوید: «من وقتی چیزی را دوست داشته باشم اگر نقصی هم در آن باشد، من فقط خوبی های او را می بینم. شاید بعضی از مردم انتقاداتی را به روز نامه وارد کنند اما من چون آن را دوست دارم نمی توانم ایرادی در آن ببینم! من به خراسان وابسته ام و اگر چند روزی روز نامه خراسان منتشر نشود احساس بدی دارم.»